

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 09/02/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1154

“HÀNG NGÀY VẪN CHO VIỆC LÀM CỦA CHÍNH MÌNH LÀ CHÍNH ĐÁNG”

Chúng ta cho rằng việc làm của mình là chính đáng nhưng việc làm của chúng ta do khởi tâm động niệm dẫn dắt, khởi tâm động niệm của chúng ta vẫn là “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Nếu chúng ta không tự kiểm điểm thì hàng ngày việc làm của chúng ta đều là tạo nghiệp. Chúng ta quán sát xem cách thấy, cách làm, cách nghĩ của chúng ta đã phù hợp với lời giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật không? Hàng ngày chúng ta làm sai mà chúng ta vẫn cho rằng mình làm đúng! Chúng ta làm sai mà không biết mình làm sai!

Người làm sai mà không biết mình làm sai thì điều đó vô cùng tệ hại. Khi chúng ta nhận ra mình làm sai chúng ta sẽ cảm thấy hổ thẹn với chính mình. Khởi tâm động niệm của chúng ta là “*tự tư tự lợi*”, ngông cuồng, ngạo mạn thì ngay đến Quỷ Thần cấp thấp cũng biết. Người xưa nói: “*Đức trọng Quỷ Thần kinh*”. Người có đời sống nghiêm túc, chính trực thì tự tánh của họ sẽ tạo ra uy lực khiến người thế gian kính nể, Quỷ Thần khiếp sợ.

Hòa Thượng nói: “*Hàng ngày, chúng ta phải tự soi chiếu xem cách thấy, cách nghĩ, cách nói, cách làm của mình đã phù hợp với giáo huấn của Thánh Hiền chưa!*”. Chúng ta không soi chiếu theo cách dạy của các bậc Thánh Hiền thì chúng ta không biết việc làm của mình có đúng đắn hay không. Chúng ta là người học Phật, chúng ta phải lấy Thập Thiện soi chiếu ba nghiệp của thân, khẩu, ý. Trong “*Đệ Tử Quy*” dạy chúng ta: “*Rẽ queo rộng, chớ đụng góc*”. Khi chúng ta còn nhỏ, chúng ta cũng thường đụng vào góc giường, góc ghế đây là tác phong của phàm phu chúng ta. Các bậc hiền nhân, quân tử, các bậc Thánh Hiền, các bậc Thánh có tác phong hoàn toàn khác.

Chúng ta học Phật là học làm người giác ngộ, học làm người thường phản tỉnh khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, hành động tạo tác. Khi Đức Phật còn tại thế không có những nghi thức cầu cúng, mà những nghi thức cầu đó do người đời sau nghĩ ra. Hòa Thượng từng

nói, người học Phật dần dần lấy cái phụ làm cái chính, lấy cái chính làm thành cái phụ. “*Cái chính*” là chúng ta thường hằng phản tỉnh chính mình. “*Cái phụ*” là chúng ta thực hiện các nghi thức, nghi lễ. Cái phụ dễ làm vì khi làm cái phụ chúng ta không cần phải cố gắng bỏ đi những “*tập khí phiền não*”. Người xưa nói: “***Nhất niên Phật tại tiền, nhị niên Phật ra hiên, tam niên Phật thăng thiên***”. Năm đầu, chúng ta như có Phật ở trước mặt, chúng ta rất tinh tấn. Năm thứ hai thì Phật ở ngoài hiên, chúng ta “*tinh tấn*” thì ít, “*tinh tướng*” thì nhiều. Năm thứ ba thì chúng ta hoàn toàn là “*tinh tướng*”, chúng ta dần xa lìa cái chính để làm cái phụ.

Hàng ngày, chúng ta được học giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền nhưng chúng ta làm vẫn còn rất nhiều nhiều sai sót. Điều sai sót nhất của chúng ta là chúng ta tình chấp, chúng ta vẫn cảm tình dụng sự, dùng cảm tình để làm việc. Nếu chúng ta dùng tâm cảnh hiện tại để chúng ta dẫn đạo chúng sanh thì chúng ta sẽ dẫn đạo sai vì chúng ta vẫn dính mắc vào cái ta, cái của ta. Nếu chúng ta dính mắc vào cái ta thì chúng ta sẽ không làm những điều bất lợi cho mình. Chúng ta lơ là, cho qua lỗi của người nhà thì đó là chúng ta dùng cảm tình làm việc. Ý niệm ban đầu của chúng ta là ý niệm “*hy sinh phụng hiến*” nhưng ý niệm sau đã là lời lỗ, hơn thua, được mất.

Hòa Thượng nói: “***Phàm phu chúng ta nghiệp chướng sâu nặng nên chúng ta không phân định được chân vọng, phải trái, tốt xấu***”. Nếu chúng ta rời xa giáo huấn của Thánh Hiền, chúng ta căn cứ vào cách thấy, cách nghĩ, cách làm của mình thì chắc chắn chúng ta làm sai. Chúng ta nghiệp chướng sâu dày vì chúng ta có rất nhiều tập khí xấu ác. Hàng ngày, chúng ta học Phật một giờ, 23 giờ còn lại chúng ta đều bị dẫn đạo bởi tập khí xấu ác của mình.

Nhà Phật nói: “***Bao giờ các ông là A-La-Hán thì hãy tin vào chính mình***”. A-La-Hán là bậc chứng được Tứ Thánh quả, không còn cái ta, không còn sinh tử. Khi nào chúng ta chứng được quả A-La-Hán thì chúng ta mới có thể tin vào mình, tin vào khởi tâm động niệm, cách đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác của chính mình. Người chứng được Sơ quả Tu-Đà-Hoàn đã là người không còn nhìn thấy cái ta, người đã vô ngã. Người chứng nhị quả gọi là Tu-Đà-Hoàn, người chứng tam quả gọi là A-Na-Hàm, người chứng tứ quả gọi là A-La-Hán. Chúng ta là phàm phu, chúng ta phải phản tỉnh, kiểm soát từng khởi tâm động niệm của mình.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta đang sống trong thời Mạt Pháp, căn tánh của phàm phu chúng ta rất mong manh, dễ vỡ. Những quan niệm của chúng ta đều là điên đảo vì tư***

trường, kiến giải của chúng ta bị ô nhiễm. Chúng ta hàng ngày bị ô nhiễm nặng hơn nên chúng ta không phân biệt được phải trái, tốt xấu, tà chính. Hàng ngày chúng ta vẫn cho rằng việc làm của chính mình là chính đáng". “Kiến giải” là cách thấy của chúng ta. Chúng ta không nhận ra mình có tập khí sâu nặng, chúng ta tưởng rằng cách thấy, cách nói, cách làm của chúng ta trí tuệ hơn người nhưng thực ra chúng ta không hơn được ai! Có những người thế gian họ làm được những việc mà chúng ta không thể làm, họ có sự nhẫn nại rất lớn. Nhiều người trong xã hội họ làm những việc giống như Bồ Tát đang thị hiện cho chúng ta thấy, những việc mà chúng ta tu hành nhiều năm cũng không làm được.

Hòa Thượng nói: “*Từ nhỏ, chúng ta phải chú ý học sách Thánh Hiền, học chuẩn mực làm người*”. Từ nhỏ chúng ta không được học chuẩn mực Thánh Hiền, chuẩn mực làm người. Từ nhỏ, tôi tự lớn lên như một cái cây. Đến giờ thì đi học, đi học về thì đi chơi, không có người uốn nắn, dạy dỗ. Ba tôi 3 giờ sáng đã đi ra đồng, 7 giờ tối ông mới về nhà. Tôi may mắn là khi đó không có bạn xấu nên tôi không bị dụ dỗ, lôi kéo. Khi tôi học lớp 4, một người anh họ rủ tôi đi hái trộm trái đu đủ. Đây là lần đầu tiên tôi đi ăn trộm. Tôi có may mắn là tôi thường được Bà nội dẫn đi chùa, tôi rất thích ăn đồ ăn ở chùa. Khi tôi học lớp 5, lần đầu tiên tôi đi xem phim cùng bạn, khi trong rạp tất đèn tôi om tôi cảm thấy rất lo sợ. Đây là hai việc tôi nhớ nhất trong ký ức tuổi thơ. Những việc này đều làm chúng ta ô nhiễm dần dần. Chúng ta bắt đầu từ một sự ô nhiễm nhỏ nếu không phản tỉnh thì sự ô nhiễm sẽ ngày càng lớn.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa chú trọng giáo dục của Thánh Hiền nên từ nhỏ họ đều nhận biết rõ ràng chân vọng, tà chính. Chúng ta làm mọi việc đều dựa vào cảm tình của chính mình. Chúng ta thích làm việc gì thì chúng ta cho rằng việc đó là thiện, việc gì chúng ta không ưa thích thì chúng ta cho rằng việc đó là việc xấu. Tiêu chuẩn tốt xấu do chúng ta cảm tình dụng sự. Mỗi người có tâm tình khác nhau vậy thì tiêu chuẩn thiện ác cũng sẽ không giống nhau. Đây là vấn đề rất nghiêm trọng vì cuối cùng thiện ác không có tiêu chuẩn nên mọi việc bị đảo lộn*”. Người hiện tại không học thậm chí xem thường những lời giáo huấn của người xưa. Hiện tại, mỗi người tự phân định thiện ác theo tiêu chuẩn của riêng họ. Thiện ác không còn có tiêu chuẩn thì xã hội, gia đình sẽ bất hòa.

Hòa Thượng nói: “*Ngày nay, xã hội bất an, thế giới động loạn nguyên nhân là do không còn có tiêu chuẩn thiện ác. Người xưa học, tiếp nhận giáo huấn của Thánh Hiền nên cách thấy, cách nhìn, cách làm tự nhiên sẽ có tiêu chuẩn*”. Người ngày nay không có

tiêu chuẩn nên họ không phân biệt được thiện ác, tốt xấu. Nhiều người nói, họ không cần phải làm theo một tiêu chuẩn nào, họ chỉ cần tu tâm là được.

Chúng ta học giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì cách thấy, cách nhìn, cách làm của chúng ta sẽ có tiêu chuẩn. Chúng ta sẽ biết việc này không nên làm, việc này nhất định phải làm. Chúng ta học kỹ 1200 đề tài thì trong vô hình chung cách nghĩ, cách làm của chúng ta sẽ có chừng mực, có tiêu chuẩn. Người xưa nói: **“Đọc sách chí ở Thánh Hiền”**. Chúng ta đi học chí hướng là để trở thành Thánh Hiền. Chúng ta học Phật chí hướng của chúng ta là trở thành Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật chí của chúng ta phải là làm Phật. Phật là bậc Đại Thánh. Chúng ta cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc chính là để được làm Phật. Chúng ta quán sát cách thấy, cách nói, cách làm của chúng ta có giống với Phật không?”**. Ngày ngày chúng ta phải huân tập, tiếp cận giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát để chúng ta xem cách nghĩ, cách thấy, cách làm của chúng ta có giống với các Ngài không. Nhà Phật nói: **“Quay đầu là bờ”**. **“Quay đầu”** chính là **“hồi quang phản chiếu”**. Ngày ngày, chúng ta phải quay lại kiểm soát khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, hành động tạo tác của chính mình.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!